

BØRN I KUNSTEN - Fuglefængerne

Artiklen er bragt i tidskriftet "Børn og Unge" nr. 30 2001 (BUPL's fagblad)

Af: Vibeke Bye Jensen /foto: Jens Hasse

udsnit af det 27 m² store relief "Flyvefærdig"

En fugl kan se ud på mange måder, og alle kan tegne en. Derfor valgte billedkunstner Ginette Wien de tyndbenede væsner som motiv, da hun sammen med syv børn skabte keramik-relieffet "Flyvefærdig". Hun har udvalgt det kunstværk til sommerserien Børn i Kunsten, fordi det viser, hvor meget børn føler, når de blot får nogle rammer at arbejde indenfor

Det var da en sjov måde at lave en næse på, den hugger jeg.« Billedkunstner Ginette Wien er tit dybt imponeret over, hvordan børn på ingen tid kan male eller modellere noget, som hun har brugt flere dage på at få til at fungere. Det er den helt store bytte-bytte-købmands butik, der er i gang, når Ginette Wien arbejder med børn. Hun har set sine egne værker efterlignet i et utal af varianter. Og det passer hende rigtig godt. Hun er opmærksom på, at voksne godt kan lave kunst, der ligner det, børn kreerer. Men

voksne kan ikke kopiere det, der er børns styrke - det naive og spontane - uden at det bliver patetisk.

Ginette Wien er en af de få kunstnere, der fra starten af sit studium på Kolding Kunsthåndværkerskole var helt sikker på, at hun både ville undervise og være kunstner. Og som en kombination af de to verdener er det kunstværk, hun har valgt et 27 kvadratmeter stort relief med titlen: "Flyvefærdig". Det hænger som indgangsparti på Sabro Kors-vejs skole.

Billedkunstneren har skitseret rammerne for kunstværket, men det er syv børn og unge, der har været den bærende kraft i keramik-tapetet. Det er dem, der har stampet i leret, brændt det og hængt det op på skolens væg.

Krokodille-fugl

Gensynsglæden med det flyvefærdige relief er stor. Hendes hånd glider hen over den store væg. Og inde bag de markante briller smiler hendes øjne.

»Jeg synes stadig, det fungerer rigtig godt,« siger hun så med sin lidt hæse stemme.

Ginette Wien var ikke i tvivl om, at motiverne, der skulle males, var fugle.

»Alle kan tegne fugle, fisk og blomster. Men blomster bliver ofte stillestående, fisk ender med at ligne hinanden. En fugl kan se ud på mange måder. De kan have lange vinger, korte næb og omvendt. Prøv at se der. Der er en krokodille-fugl.«

Hun peger på en skabning, som en lillebror til en af de unge kunstnerne spontant kom forbi og tegnede.

Og med hensyn til farverne så ønskede Ginette Wien at undgå det totale anarki. Derfor bestemte hun også dem.

»Opgaver kan blive for frie til, at de er sjove.

Jeg bestemte farverne for at skabe nogle enkle færdige rammer. Noget, der ikke skulle tages stilling til. Man kommer aldrig i gang, hvis alting er til diskussion,« siger hun en smule kategorisk og sammenligner de diskussioner, der kan opstå, hvis hun ikke har fastlagt nogle af rammerne, med et kollektiv, hvor alle synes, at alle har noget unikt at bidrage med.

Dermed ikke sagt, at Ginette Wien ønsker ene-vælde.

»Men når ideen til et projekt først er siet igennem mine hjernevindinger, kommer det bagefter ud igennem børnenes og får en helt anden vending end det, jeg havde tænkt. Så kommer der

noget pingpong over projektet, som jeg synes gør det meget interessant.«

Ginette Wien har ofte oplevet, at projekter lavet for børn bliver kørt for stramt: "Her er tre kasser og en rød, gul og grøn maling."

»Det bliver kunstnerens værk, ikke børnenes. Og så er det synd bagefter at bilde dem ind, at de er en del af kunstværket.«

Cremen

Billedkunstneren beskriver de børn og unge, som skabte indgangspartiet til skolen, som cremen.

»Da vi først var i gang med processen, fik jeg pedel-funktionen, hvor jeg fejede gulve og låste og slukkede. Da projektet var færdigt, tænkte jeg, at vi kunne lave et helt lille firma, der tog rundt og lavede udsmykninger. Jeg var så fascineret af, hvor dygtige de var, og hvor mange ressourcer de havde. I dag 10 år og rigtig mange erfaringer med børn og unge senere, er jeg klar over, at de her unge var cremen. De var bare så gode.«

En af de unge kunstnere kom på titlen: Flyvefærdig. Et navn til kunstværket, der blev købt af alle med det samme.

»I øjeblikket kan vi se alle de fugle, der kommer for tidligt ud af reden. De sidder på kanten af reden og

tænker, er det nu, det skal være. Det minder meget godt om de teenagere, der har været med til at lave relieffet. Da de lavede keramiktapetet, var de også i en venteposition, hvor der ikke var så lang tid til, at de skulle flyve fra reden og ud i voksenlivet.«

Som for at lægge mere vægt på ordene peger hun på en speciel langbenet fugl.

»Prøv at se, mange af de fugle, de har lavet, er elegante, men også lidt klodsede med deres lidt for lange lemmer.«

Alle er stjerner

Ginette Wien vil gerne vise børn, at ler ikke bare er urtepotter.

»Hvis jeg spørger børn, hvad de gerne vil lave i ler, så siger de et askebæger eller en tekande. Jeg vil gerne have dem til at lave noget andet. Klassiske brugsting får de aldrig lavet, så de bliver tilfredse. Jeg har set mængder af skæve askebægere og tekander, der ikke kan hælde. Og det er så deprimerende at se på. Så jeg prøver at give dem andre udfordringer. Når jeg arbejder med børn, er det vigtigt, at det er let

tilgængeligt, det de skal lave. Og så skal det være sjovt. Men man skal absolut ikke underkende, at det skal være flot. Når det færdige resultat er i hus, skal børnene ikke tænke: "Det er ikke helt godt, men vi kunne ikke gøre det bedre". Det er vigtigt, at de er stolte af det, de laver.«

Men for Ginette Wien er det også vigtigt, at alle har en hovedrolle, når de er i gang med et projekt.

»Det her keramiktapet er ét stort hovedmotiv. Det er ikke som, når der bliver lavet børneteater, hvor der er nogle udvalgte børn, der spiller hovedrollen. Her er der ikke nogen, der bare skal spille træ. Når jeg laver et projekt, er alle stjerner. Alle de kunstnere, der har været med til at lave "Flyvefærdig", har haft de samme muligheder, og det er vigtigt for mig. Ginette Wien kigger intenst på fuglene, der flyver rundt foran hendes ansigt.

»Her er ikke en fugl, der er bedre end en anden.«

Underbevidsthed

Mange børn forstår slet ikke, hvorfor Ginette Wien er så duperet af det, de laver. De synes ikke, det er noget særligt. De har nogle helt andre stramme kriterier for, hvad de synes er godt.

»Børn har en hurtigere tilgang til det underbevidste. Det kan lyde så klichéagtigt, og jeg krummer da også lidt tæer, når jeg siger det. Men overgangen mellem det bevidste og det ubevidste er ikke muret til endnu. Børn er ikke så bange for at give sig hen. De har en evne til at skyde genvej. Indtil en vis alder hvor de bliver rationelle, og hvor de har et stort behov for at vide, hvad alt skal forestille.«

Billedkunstneren understreger, at hendes teori ikke kommer fra teoretiske bøger om børn, men fra egne erfaringer.

Hvis Ginette Wien skal fremhæve sin svage side i processen med børn, er det, at hun har lyst til den kunstneriske proces og ikke alt det udenom.

»Lige i det jeg tænker, nej, hvor det kører, så slår Ane Lis i hovedet med et leksikon. Sådanne episoder synes jeg er irriterende at bruge tid på. Jeg har en musisk, kreativ og intuitiv evne. Jeg er god til at snakke med børn. Men jeg kommer ofte til at fortabe mig. Jeg kan se, at når jeg laver et projekt, hvor der er en pædagog involveret, så opstår situationen ikke. Jeg ved ikke

hvorfor, men sådan er det bare. Og det gode er så, at mange af pædagogerne eller lærerne kopierer mine ideer og kan selv lave dem med et andet hold bagefter.«

Ginette Wien griner højt.

»Det ender jo med, at jeg bliver arbejdsløs.«

Børn i kunsten

Dette og det kommende to nummer af Børn & Unge rummer traditionen tro årets sommerserie. I år har vi valgt emnet "Børn i kunsten" og har bedt seks personer med tilknytning til dansk kunstliv om hver at vælge et kunstværk, der efter deres mening belyser barnets indflydelse og rolle i kunsten.

I dette nummer har billedkunstneren Ginette Wien, som er uddannet keramikker, valgt kunstværket "Flyvefærdig", som hun selv har lavet sammen med en gruppe elever.

Grim eller god smag

Hvad er grimt?

»Det grimme kan være fascinerende og tiltrækkende, og så er det vel egentlig ikke grimt længere. Når jeg underviser, afskrækker det ligegyldige mig mere. Når man står over for noget, hvor man kun kan sige "nå" - det er det værste.«

Hvad er god smag?

»Klassisk god smag er ret kedsommeligt. Det er for færdigt. Jeg kan faktisk ikke ret godt lide god smag. Og det er ikke, fordi alting skal støde

og provokere. Jeg bliver bare så søvnig. Der var engang min mand og jeg diskuterede, om vi skulle have en Børge Mogensen sofa, men det skulle vi ikke, for det er, som om den beder dig sætte dig ned og blive gammel. Når ting er så færdige, så mister de dynamikken.«

Ginette Wien og Signe Slavensky